

RAKVICKÝ ZPRAVODAJ

č. 4 / 1996

vydává obec Rakvice

Rakvičané, na slovičko...

Skončil sedmý rok nového státoprávního uspořádání našeho státu. Skončil také sedmý rok nové formy samosprávy naší obce. Číslo sedm je v podvědomí nás všech číslo symbolické, číslo biblické a pro někoho i osudové.

Toto výročí nutí k zamyšlení, je důvodem k ohlédnutí a hodnocení. Co nám toto období přineslo, co se událo, co se změnilo. Změnilo se k lepšímu? Jak jsme se na tomto dění podíleli? Zamýšlíme-li se nad tím vším, co nám to období přineslo, musíme si přiznat, že došlo k závažným přeměnám, a to jak politickým, tak zejména ekonomickým a tedy závažným proměnám v našem životě, ať si to chceme nebo nechceme přiznat. Jak už jsme to zaznamenávali několikrát i v našem zpravodaji, rozběhlo se, a to výrazně, soukromé podnikání a došlo do jisté míry i k prolínání soukromého s družstevním hospodařením. Každý z nás měl možnost volně se rozhodnout, zda bude podnikat, nebo bude v pracovním poměru, zda bude podnikat sám nebo s jinými vytvoří společné podnikání a podobně.

Jak už jsme uváděli ve zpravodaji, velká většina našich občanů se rozhodla pro podnikání. Ne však všude se dostavily úspěchy. Úspěchy byly dosaženy tam, kde bylo k podnikání přístupováno uváženě, s nutnou mírou odbornosti a odpovědnosti, ale i obětavostí. To zdravé, odvážné, odpovědné přežilo i když si vyžádalo osobní oběti a odříkání. To nepřipravené, mnohdy hazardní zaniklo nebo živoří. Kdo chtěl rychle zbohatnout a postupoval neodpovědně neuspěl. Jeden ekonom prohlásil, že všechna přenáhlená, povrchní a plítká práce není nic jiného než lež, za kterou by se měl stydět každý člověk.

Vycházíme-li z toho, co se u nás za těch sedm let udělalo, můžeme bez nadsázky říci, že toho bylo tolik, že se nemusíme stydět. Ukázalo se také, že každý, kdo chce uspět, si musí uvědomit, že prosperovat může jen tehdy, když bude pracovat sám na sobě, pracovat čestně a snažit se tak obstát a vydat ze sebe co nejvíce. Ale nejen ve svém podnikání. Měl by si také uvědomit, že by si měl najít trochu času na práci ve prospěch celku, který mu vytváří podmínky pro jeho práci. Tím celkem je i naše obec.

Redakční rada

Redakční rada Rakvického zpravodaje

přeje čtenářům pěkné vánoční svátky

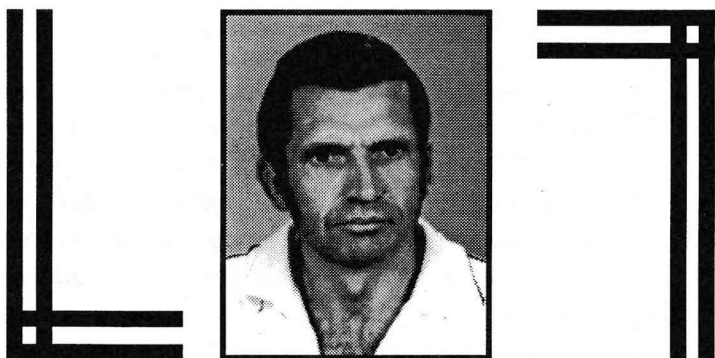
a zdraví a spokojenost v novém roce.

ZA ROŠŤOU OBHLÍDALEM

Redakční rada s velkou lítostí sděluje svým čtenářům, že její řady opustil její dlouholetý a obětavý člen pan Rost'a Obhlídal. Zemřel dne 7. prosince 1996 po dlouhodobé přetěžkové nemoci. Zemřel ve věku 53 let. Se svojí nemocí bojoval dlouho. Odolával jí, bojoval se smrtí nesmírnou vnitřní kázní a vůlí. Měl rád život, měl rád lidi.

I při svém vážném zdravotním stavu měl pevnou víru v život. Stále myslel na svoji rodinu i na své Rakvičany. Nepřestal se podílet na vydávání Rakvičského zpravodaje. Dlouhá léta připravoval úvodníky - "Rakvičané, na slovíčko". Vedle toho se podílel na jeho vydávání různými příspěvky ze života Rakvic, rakvičských osob a osůbek. To proto, aby Rakvičany potěšil nebo povzbudil. Je možné říci, že nepřestal věřit, že jeho vůle i lékařská věda mu pomůže vrátit se do plnohodnotného života a žít pro rodinu, své přátele i pro Rakvice a Rakvičany.

Jak už to v životě bývá, ne vždy byl pochopen, ne vždy jeho upřímná práce byla pochopena tak, jak on myslel. Byl člověkem čistého srdce a duše. Člověkem, který věřil v dobro, v krásu a v lásku. Byl člověkem, který miloval svět.

Tož jeho osud se naplnil. Skončilo jeho snažení, jeho cesta a jeho vůle být užitečným.

Rozloučíme se s ním slovy básníka Jiřího Wolкера jehož Rost'a miloval. Básníkův život byl do jisté míry předobrazem Rost'ova života. Tož.

*Až umřu, nic na tomto světě se nestane a
nezmění,
jen srdcí několik se zachvěje v rose, jak k ránu
květiny,
tisíce umřeli, tisíce umrou, tisíce na smrt jsou
znaveni,
neboť v smrti a zrození nikdo nezůstal jediný.
Až umřu, na světě nic se nestane a nezmění
jenom já ztratím svou bídu a změní se ze všeho,
snad stanu se stromem, snad děckem, snad
hromadou kamení,
smrti se nebojím, smrt není zlá, smrt je jen kus
života těžkého.*

OBEC DNES

Vážení spoluobčané, čtenáři. Závěr roku je tradičně obdobím ve kterém se na chvíli zastavujeme a hodnotíme jaký ten uplynulý rok byl a co nám přinesl. Proto mně dovoluňte krátké ohlédnutí na věci veřejné v Rakvicích v roce 1996.

O záměrech a jejich realizaci jste se mohli dočíst v číslech minulých, ale hlavně je přímo při pobytu po obci. Ne všechno se podařilo podle původních plánů a protože jsem přesvědčen a tom, že dost problémů při realizaci jednotlivých akcí nemusí být, pokud se změní postoje některých občanů, věnuji v tomto ohlédnutí pozornost právě této oblasti.

Z investičních akcí zajímá občany jistě nejvíce postup výstavby kanalizace. Povolení této výstavby je závislé na správném chodu čističky. V současné době je vydáno stavební povolení na akce kanalizace Na kopcích + Nádražní I. etapa a kanalizace a vozovka Ulička I.

V listopadu tohoto roku byl ukončen druhý rok zkušebního provozu ČOV, který opět potvrdil, že nárazově dochází k přetížení složením přiváděných odpadů. Toto nárazové přetížení je podle stanoviska provozovatele VaK a.s způsobeno nezodpovědným vypouštěním septiků rodinných domků, vylíváním vinných kvasnic a vypouštěním močůvky do kanalizace. Z tohoto důvodu referát životního prostředí OkÚ prodloužil zkušební provoz ČOV do konce května 1997 s tím, že pokud nedojde v tomto období k dořešení předepsaných limitů, nebudou zkolaudovány dosud povolené akce a nové nebudou povoleny. Přednostně bude muset být řešena ČOV. I když bude provedena kontrola způsobu likvidace těchto odpadů upozorňuji přesto, že možná kvůli lhostejnému či sobeckému postoji pár jednotlivců bude obec muset vynaložit zbytečně nemalé finanční prostředky na řešení tohoto stavu.

Z akcí týkajících se přímo životního prostředí se pozastavím u výsadby zeleně u šutráku na Trávníkách pro ukázkou rozdílu postojů našich občanů k ochraně přírody. Naši rybáři ochotně pomohli s výsadbou (a jsou ochotni pomoci i následující jaro), ale najde se jednotlivce, který, aniž by si ověřil svá práva, část této výsadby klidně zaoře. Obdobně se chová část našich spoluobčanů, kterým sebelíp vytvořené podmínky na likvidaci domovních odpadů stejně nebudou vyhovovat a svým jednáním dál obtěžují a ohrožují druhé. Většina občanů pochopila, že finanční částka kterou uhradí rodina za likvidaci odpadů nemůže pokrýt celkové náklady které za ni uhradíme. Přesto pro ty ostatní uvádíme čísla za rok 1996 :

Veřím, že tyto údaje osloví občany z domů č.p. 3, 5, 17, 24, 39, 70, 80, 90, 98, 99, 138, 142, 150, 174, 180, 194, 199, 201, 261, 266, 272, 283, 289, 291, 328, 330, 368, 395, 440, 441, 504, 505/1, 539, 543, 558, 562, 570, 570, 571, 574, 575, 584, 586, 588, 598, 600, 607, 610, 629, 635, 658, 676, 680, 701, 725, 764, 769, 781.

Je jistě spousta dalších problémů, které trápí většinu slušných občanů. Bláto a podobné anonymní vizitky na silnicích od zemědělců, ať už družstevních či soukromých, pobíhající psi, parkování na chodnicích, nákladní auta odstavená na veřejných prostranstvích atd. Zkuste si Vy , kterých se tyto lhostejné postoje a jednání týkají, dát do příštího roku základní předsevzetí ke změně chování na úroveň člověka respektujícího i ty druhé.

Abych nebyl při svém ohlédnutí pouze kritický, byly i světlé stránky života v obci.

V závěru roku byla naše obec vyhodnocena v soutěži Vesnice roku 96 jako nejlepší na okrese. Za toto ocenění je třeba vyslovit dík všem, kteří v letech předchozích pomáhali budovat podmínky v obci nejen po stránce technické infrastruktury, ale i pro činnost zájmových organizací a celkový společenský život v obci. Rovněž je třeba poděkovat dnešním zájmovým spolkům nejen za činnost ve svých oborech, ale i za pořádání pravidelných kulturních akcí. Zhodnocením byla dána největší priorita společenském dění v obci a zejména byla kladně hodnocena práce s mládeží. S 18-ti letou tradicí působí dětské sbory, máme v obci malé fotbalisty, hasiče, tanečníky, zájmové kroužky při ZŠ, stárci a chasa založili v tomto roce pod patronátem obecního zastupitelstva místní sdružení. Ze zájmových sdružení dospělých máme myslivce, rybáře, chovatele a (holubáře), zahrádkáře, svaz zdravotně postižených, hasičů a dvě organizace SOKOLA. Většina spolků se zmiňuje o své činnosti v tomto čísle zpravodaje a věřím, že Vy čtenáři se rádi budete ozývat i v číslech dalších.

Vážení spoluobčané i všem Vám , kteří pomáháte zvelebit naše Rakvice, patří dík za Vaše úsilí tak, jako všem těm, kteří propagují naši obec ať již ve sportu či kultuře.

Všem spoluobčanům a čtenářům Rakvického zpravodaje přeji v roce 1997 hodně zdraví a osobní spokojenosti..

Petr Vajbar
starosta

JESEŇ ŽIVOTA

Vánoce jsou v povědomí každého člověka spojeny s představou míru i usmíření, s pocitem štěstí a s přáním obšťastnit, potěšit ty, kteří jsou nám milí. Vánoce jsou však též obdobím jakéhosi rozjímání, vzpomínání a zamyšlení se nad sebou samým. Vánoce vyvolávají vzpomínky na životní prožitky. Zvláště u starých a osamělých lidí Vánoce vyvolávají stesk a nutí k zamyšlení se nad svými zítřky. Sofokles, řecký dramatický básník řekl, že nikdo nemiluje život tak jako starý člověk. Český spisovatel Viktor Kamil Jeřábek napsal ve svých 76 letech, že by mělo být věcí samozřejmou, že člověk považující život za největší dar boží, přirozeně se má vynasnažit, aby zůstal jak nejdéle možno svěžím a mladistvým, a tak mohl se radovat. Říká dále, že jsou mezi námi i tací, kteří nejen ignorují všechna pravidla zaručující zdraví a dlouhý život, ale pošetile určují si lhůtu dokončení života, mluví o stáří jako o zimě života, přinášející jen samé bědy a podle toho i jednají. Zamýšlel jsem se sám již též velmi stár v této předvánoční době, kolik je na tom pravdy. Vzal jsem si na pomoc filosofy, vědce, mudrce, osobnosti, které se dožily pozeňnaného věku a samy se nad svým stářím zamýšlely.

Anglický filosof Sir John Murden říká: "Klidné stáří je krásné období života užitečně stráveného. Jest v něm milý odpočinek po letech práce, životních klopot a velmi často i řídkých radostí. Nad schylujícím se dnem i schylujícím se životem se mohou snášeti mráčky, ale je-li obzor čistý, nastává tím sličnější večer." Říká dále, že starý člověk není již zmítán vášněmi, které tolik síly vyčerpávají, činí život dost často nesnesitelným a že se dívá klidně a vyrovnaně před sebe. Radosti mládí jsou sice ohnivější a mají kořenější chuť, ale provází je úzkost a neklid, nemohou mít té plnosti a hloubky, které bývají útěchou stáří a jsou nekrásnější odměnou nesobeckého života.

Mnozí staří lidé bláhově považují stáří za nešťastné. K otázce zda stáří je šťastné či nešťastné jeden starověký mudrlec řekl: "Čtyři jsou příčiny, pro které stáří se prohlašuje za nešťastné: První jest, že nás odlučuje od účastnosti nad záležitostmi světa, druhé, že činí naše tělo slabším, třetí, že nás zbavuje skoro veškerých vášní a čtvrtá, že není valně daleko od smrti." Mudrlec vyvrátil tato tvrzení. Řekl: "První z uvedených příčin je lichá. Právě je štěstím, že ve stáří jsme zbaveni těch různých účastenství na záležitostech světa a můžeme si vybrati takovou činnost, která nám vyhovuje a která našim silám a schopnostem odpovídá. Bez takové práce, v zahálce nelze žádnému, charakternímu člověku žítí, neboť v nečinnosti je smrt. Stářím sil ubývá, to je nepochybné, ale kdo rozumně žil, zdraví svého bedlivě

hleděl, dlouho nepocituje ubývání sil. Při rozumné péči můžeme všichni udržovat podivuhodné ústrojí těla při zdraví do pozdního věku, aniž by nám působilo bolest nebo nepohodlí. Máme-li se rmoutit, že jsme zbaveni vášní, na to jsme si odpověděli. Tento stav naopak umožňuje zbavení žít nesobecky, což je nejkrásnější odměnou života."

Středověký mudrlec, zamýšlející se nad čtvrtou příčinou říká: "Čtvrtá příčina je ovšem závažnější. Ano jsme smrti blíže, leč mnoho na nás záleží, aby hranice života daleko byla posunuta. Vedle pravidla, že máme zdraví svého hleděti - jest ještě jeden prostředek na prodloužení života. Jest to pevné chtění: zaháněti smutné představy stárnutí a s ním spojeného vadnutí." Stáří není nutně úpadkem. Právě přirozené stáří je krásné říká jiný filozof.

Příčinu, proč většina lidí pohlíží na své stáří s obavou vysvětlují vědci tím, že lidé po celou životní dobu jsou přesvědčeni, že jejich život upadá a že již ve 40 letech věku se stávají starými, neboť jejich duch se tím neustále zaměstnává. Namlouvá-li si taková člověk, že je starý, že se brzy projeví známky úpadku, zaviněného stářím, stane se tak.

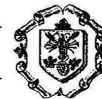
O.Svet Marden o stavu úpadku zaviněného stářím říká: "Z nejhorších sebeklamů jest víra, že jest nevyhnutelné, aby člověk ve 40 nebo 50 letech počal znenáhle pozbyvat sil a chátrati tělesně i duševně. Proč by nejvyšší výtvar boží měl chátrati již okamžikem, kdy se teprve řádně připravil na život? Člověk je zřejmě stvořen k tomu, aby vrcholu zralosti, síly, výkonnosti a moudrosti dosáhl poměrně pozdě. Jelikož třicátým rokem věku nedospíváme plně zralosti, není zajisté v záměrech stvořitelových, abychom již opět vadli v 50, 60, 70 letech...."

Básník Stedman říká, že nemůže pochopit, jak mohou lidé vidět v 70. letech přirozenou hranici života. Římský filozof Seneka říká, že stárnout začínáme, když máme 80 let. Stedman pak také říká, že nikdo není tak stár, pokud ještě bere účast na životě a pokud ještě jeho svíce není zchladlá a bezcitná. Ale každý je stár, nemá-li již styčného bodu s mládím, svými ideály a životními nároky, nevnímá-li ničeho z ducha své doby, nepostupuje-li už dopředu.

Výše jmenovaný spisovatel Viktor Kamil Jeřábek ve svých 76 letech řekl: "Představa, že od určitého věku mizí naše síly a že musí naše horlivost pomíjet, má neobvyčejně škodlivý vliv na našeho ducha a kdo se s touto myšlenkou smiřuje, pracuje plnou parou k jejímu uskutečnění.

Winston Churchill řekl, že začínáme stárnout, když resignujeme na mladost. Výše uvedený O.S.Marden řekl, že vysychání a vrásky - to vše se projevuje nejprve na duchu a že mnohostranností zážitků a účastí na nich zachová člověka zdravým a proto stárneme tak rychle, že neudržíme nástroje svého ducha čistě naladěné."

Celá řada duchů staré a nové doby vytvořila díla nehynoucí slávy a ceny ve vysokém stáří.

Svoje zamyšlení bych zakončil dvěma výroky (aforismy). Římský významný státník, právník, spisovatel a nejslavnější řečník starověkého Říma Marcus Tullius Cicero řekl, že nikdo není takovým starcem, aby se nedomníval, že bude moci žít ještě aspoň rok a výrokem francouzského prozaika André Maurois (čti Morou), že stárnutí není nic jiného než zlovyk, na který zaneprázdněný člověk nemá čas.

Kolik povzbuzení, naděje a podpory nám tito mudrci dávají. Řídme se jimi.

JUDr. Hubert Režný

KATEŘINSKÉ HODY

V týdnu před 25. listopadem oznamoval místní rozhlas, že Rakvická chasa zve občany na Kateřinské hody, které budou uspořádány v Sokolovně. Suché oznámení. Jen ještě chasa sdělila, která kapela hraje.

Co jsou to "hody" a co znamenají, proč se konají a co o nich víme? Obecně možno říci, že hody jsou jakási slavnost nebo oslava něčeho. V Čechách neznají hody, znají posvícení. Rozhlédneme-li se po našem kraji a konkrétně po vesnicích v našem okolí, které tvoří tak zvanou hanákoslováckou oblast, liší se krojem i nářečím od vlastního Slovácka, zjišťujeme, že jsou v některých vesnicích dvoje hody, a to hody pořádané jako výroční slavnost na památku posvěcení kostela a hody podzimní. Podzimní hody se vžily jako oslava ukončení sklizně, vyvrcholení zemědělského roku. Církevně křesťanský původ není prokázán. Ti kdo hledali původ těchto podzimních hodů se domnívají, že patrně souvisí s předkřesťanskými zemědělskými kultury. Jde však opravdu jenom o domněnku. Víme, že hodů zejména v 18. století bylo požehnaně, takže císař Josef II. stanovil v roce 1786, že hody mají být jen jedny v roce ve stejné datum a to hody v neděli po svatém Havlu (16. října). Byly označovány jako císařské hody. Toto opatření se však neujalo a v našem kraji byly a jsou prováděny v řadě vesnic hody dvoje, a to hody letní k datu svätce nebo svätice, jímž byl zasvěcen kostel a hody podzimní. Platilo a platí, že letní hody jsou pořádané více pro parádu, kdežto pro podzimní hody platilo, že podzimní hody byly považovány "pro tych starých, ti si rači dobře popijú a na podzim je j tej drúbeže aj vínečka do hekú." Podíváme-li se po okolí vidíme, že se hody slaví ve Velkých Bílovicích v září na Panenku Marii, v Bořeticích na Svatou Annu, v Čejkovicích stejně jako v Bílovicích na Panenku Marii, v Kobylí na svätého Martina stejně jako v Němčičkách a na Vrbici na svätého Jiří.

V Rakvicích se před rokem 1786 a po roku 1858 slavily a slaví podzimní hody na svätou Kateřinu. Nikde jinde v nejbližším okolí se hody na svätou Kateřinu neslaví. Říká se jim kateřinské hody. Co vedlo Rakvičany, že po roce 1858 začali opět namísto císařských hodů slavít hody kateřinské.

Letošní kateřinské hody ve mně vzbudily hned dvojí zvědavost, a to proč odlišné od jiných vesnic se v Rakvicích slaví kateřinské hody a kdo to ta svätá Kateřina byla. Poněvadž je těch Kateřin více obrátil jsem se na rakvického administrátora pana Mgr. Františka Alexe. Ten mně velmi ochotně dal k dispozici výpisy z církevní literatury.

Hody se slaví v neděli před nebo po svätku sväté Kateřiny (25. listopadu). Jde o svätou Kateřinu Alexandrijskou, mučednici ze 4. století po Kristu. Podle církevní literatury byla to "panna bohatá a krásná v Alexandrii a křesťanka". Šlo podle vyprávění o krásnou, bohatou egyptskou princeznu, která vynikala neobyčejnými dary ducha, znalostí bohaté filozofie i křesťanské nauky. Císař Maxencius se o ni ucházal, nabízel jí císařskou korunu. Kateřina však odmítla jeho návrhy. Proto jí odňal její statky a poslal ji do vyhnanství. Zprávy o jejím mučednictví jsou z pozdějších dob, asi z 10. století. Podle této legendy měla být umučena hladem a zahynout ozubeným kolem. V legendě se uvádí, že hroty nevydržely. Podle legendy blesk roztržil kolo posázené noží. Nakonec byla zřáta mečem. Její tělo odnesli pry andělé na horu Sinaj, kde byl k její cti postaven klášter. Její postava se stala přitažlivou pro romanopisce a malíře. Byla zobrazována s korunou na hlavě, palmou a knihou v rukou nebo s korunou, palmovou ratolestí a mečem v ruce nebo i s kolem posázeným muži.

Nadšeným šířitelem úcty byl český král Karel IV. Sv. Kateřina je velmi uctívána v Čechách. Tu je jí zasvěceno 57 kostelů a až do roku 1771 byl den oslavy 25. listopadu její památky svätkem. O Kateřině se též vypráví, že svojí moudrostí a učeností překonala v diskusi (učeném hádání) padesát filozofů a řečníků a obrátila je na křesťanství. Byla zvolena patronkou pařížské university Sorbonny. Byla též patronkou filozofické fakulty pražské university.

Přes velké úsilí se mně nepodařilo vypátrat, která z rakvických vrchností nebo kdo určil, že podzimní hody se budou pořádat na počest této Kateřiny. Je však potvrzeno, že Kateřina se těšila lidové zbožnosti a proto snad byly jí zasvěceny i rakvické Kateřinské hody.

V Rakvicích dostávalo mnoho dětí křesťní jméno Kateřina. V pozdějším věku nesly Kateřiny jméno Kača. V literatuře jsem se dočetl, že povstalo pořekadlo, že "Veškerý Kateřiny jsou zlostný a mají zlostný zoubek". Nebo "Kde mají Kaču, nepotřebují psa." Bůh ví jak to vzniklo.

Ale vraťme se ještě chvíli ke Kateřinským hodům. Jak paměť zpět sahá, byly tyto hody skutečně hody ne chasy, ale spíše těch starších. I zvaní na tyto hody neprováděla výlučně chasa, ale přímo starostové. Ti zvali sousedy. Dochovalo se pozvání na tyto hody z roku 1871. To tehdejší starosta Josef Eduard Kornyšl zval písemně sedláky na tyto hody. Vstupné bylo 30 krejcarů a kdo potvrdil na pozvánce, že s sebou vezme své ženy a dcery nebo jiné hosty, šly tyto zadarmo. Tato tradice se dochovala až do třicátých let tohoto století. Hody měly slavnostní ráz po celé vesnici byly provázeny veselím, zpěvem v hospodě i ve sklepech. Původci těchto oslav byli skutečně ženáci a ti také ovládali sál. Ještě v třicátých letech tancovali ženáci "žabskou" za veselé účasti všech přítomných.

JUDr. Hubert Režný

Rybářství v Rakvicích

Rybářství, hospodářské odvětví zabývající se hlavně chovem a lovem ryb v řekách, jezerech, rybnících a přehradách bylo v Rakvicích od dávných dob prováděno jen v jezerech a rybnících.

První zprávy o provozování rybářství v Rakvicích jsou ze sklonku 15. století. To Jindřich z Lipého, nejvyšší maršálek Království českého, který v té době vlastnil v rámci hodonínsko-pavlovického panství i Rakvice, daroval listinou datovanou na Moravském Krumlově " v pondělí před svatou Magdalénou l.p. 1497 rybník Zárybnický pod rybníkem naším Trkmanským" (naším znamená, že patřil vrchnosti, která jediná na něm směla rybařit). Tento dar rakvické obci byl jakýmsi privilegiem. Toto právo pak potvrzovali obci další vlastníci uvedeného panství, a to např. v roce 1541 Pertold z Lipého, nejvyšší maršálek království českého a komorní Jeho Milosti krále Maxmiliána. Po něm v roce 1560, ve středu po památce zmrtvých-vzkříšení Páně (15.dubna) listinou datovanou na Hodoníně a adresovanou rychtáři a konšelům a všecké obci z Rakvic potvrdil tento dar Čeněk z Lipého a na Hodoníně. Z těchto listin vyplývá, že kdykoliv nastoupil nový majitel panství, musel rakvický rychtář a konšelé o potvrzení daru žádat. Vrchnost podmínila potvrzení daru řadou podmínek a slibů. Výslovně v listině např. Čenka z Lipého uvádí: "My Čeněk z Lipého a na Hodoníně i s erby svými a budoucími potomky známo činíme tímto listem přede všemi, kdož jej uzří aneb čtouce slyšeti budou, že jsou předstoupili před nás opatrní rychtář, konšelé i všeccka obec z Rakvic, lidí naši věrní milí a ukázali nám list na odúmrtí, kterýž mají od urozeného pána, pána Viléma z Perštejna na Helfenštejně, nejvyššího hofmistra království českého a potvrzení na tenž list od urozeného pána, pana Jindřicha z Lipého, nejvyššího maršálka království českého, pana děda našeho milého dobré paměti a třetí list od urozeného pána, pana Jana z Lipého, pana otce našeho milého dobré paměti, na ten rybník,

který jest pod rybníkem naším Trkmanským a pátý list od urozeného pána, pana Pertolta z Lipého na Krumlově, nejvyššího maršálka království českého a Jeho Milosti krále Maxmiliána komorníka, kterýmžto listem také jest jim všech těch listův předkův našich potvrditi ráčili, pak jakž pak ti listové svrchu psaní to všecko šíře a světleji sobě zavírají a ukazují: prosíce nás snažnou prosbou pokorně, abychom my jim těchto listův svrchu psaných listem naším potvrditi a usvědčiti ráčili. Kdež my znamenavše jejich slušnou a pokornou prosbu, dobrotivě se nim jako k lidem naším náchylni a před očima majíce jich poslušenství a věrně zachování, aby v čas budoucích v časné živnosti a v statku skrze takové dodarování tím lépe a více rozmnoženi byli a nám, erbům a budoucím potomkům naším v potřebách lépe a dostatečně posluhovati a hoditi se mohli a poplatků našich odbývati, hory desátečné lépe aby dělali a role své aby orali, z naší zvláštní milosti a příznivosti lidem naším, jejich dědicům nynějším i budoucím jejich potomkům potvrdili jsme a mocí tohoto listu potvrzujeme ve všech kusích a závazcích těchže listech zapsaných, jakžkoliv se v nich zapisuje, tak jakoby slovo od slova v tomto listu našem vepsány byly: Slibujeme jim, že my, ani naši erbové a potomci naši nemáme jim v tom žádnou mocí, ani kterým obyčejem sahati na časy věčné, než při tom při všem je zachovati, jak ti listové svrchu psaní znějí a v sobě zavazují i zavírají, beze všeho porušení."

Podle urbáře panství hodonínského z roku 1593 byl rybník Zárybnický užíván obcí rakvickou. V té době za něj dávala obec vrchnosti ročně jeden zlatý moravský. Obec držela rybník nepřetržitě i v 17., 18. a 19. století. Jsou záznamy o tom, že obec měla z obecního rybníka značné příjmy. Přesto, že obec užívala Zárybnické jako dar, byla povinna platit jakýsi pacht.

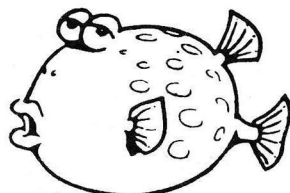
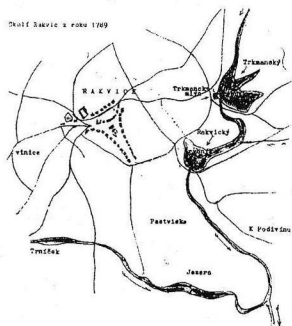
Proč se odborně rozlišuje rybníkářství a jezerní rybářství.

Vezmeme-li na pomoc naučnou literaturu dozvíme se že jezero je přirozená sníženina povrchu zemského vyplněná vodou, která se nepohybuje jedním směrem, kdežto rybník je umělá vodní nádrž vytvořená zahrazením údolí nebo jiného vhodného terénního útvaru, kterou může protékat voda.

Abyste obec mohla vést rybníční hospodářství, musela být vybavena potřebným inventářem, musela mít jakéhosi porybného, znalého chovu a lovu ryb i odbytiště ryb. V obecních účtech je zapsáno např. že obec měla v inventáři člun, nevod, rybní truhlu, dva páry rybářských bot, dva koše (vrše) na lovení ryb. Poněvadž, jak si dále povíme, měla obec příjmy z pěstování ryb, rozšířila rybářství na další vody v rakvickém katastru. Tak např. od roku 1771 si najala obec od správy císařského dvora hraniční jezera, jezero Holinková a Trníček. V letech 1800 až 1825 obec rybník Zárybnický (byl nazýván v obecních účtech též rybníček) i jezera pronajímala zájemcům o rybářství. Od roku 1826 je pak opět měla ve vlastní režii. Že rybnikaření bylo výnosné svědčí některé údaje v obecních účtech. Tak například v roce 1696 bylo přijato za ryby 103 zlatých 56 krejcarů, v roce 1727 za ryby prodané vídeňským rybářům 400 zlatých, v roce 1730 prodány ryby za 569 zlatých 34 krejcarů, (v r. 1730 vynesl rybník 385 zlatých), v roce 1817 780 zlatých 30 krejcarů a v roce 1826 utržila obec za 42 metrův kapin 1071 zlatých. Hlavními rybami byli kapři a štiky. Méně kvalitní ryby byly dávány těm, kteří při výlovehy ryb pomáhali. Výlovy byly prováděny každý třetí rok. Násady ryb byly obcí kupovány v Břeclavi. Jako rybolovné nářadí byl používán zejména při hlavním výlovu nevod. Je to rybářská zúťahová síť se širokým jádrem, která byla nahoře opatřena velkými korkovými zátkami a na spodní části olověnými těžítky, aby se spodní část nevodu držela při dně. Při běžném odchytu ryb bylo používáno několik pomůcek, a to např. vězence. V Rakvicích byl znám pod názvem rybářský mých.

Dále bylo užíváno vrše (u nás byl nazýván rybářský koš) a konečně to byl čeřeň. Vězenec (rybářský měch) byl nástroj zhotovený ze sítě napnutých na dřevěných kruzích a opatřený na dřevěných kůlech vpředu i vzadu, které se zabodly do dna a ponechaly po celou noc v rybníce.

Ryby, které do vězence vpluly nemohly zpět, protože kuželovitá stavba měchu jim neumožnila plout zpět. Vrší (rybářských košů) se užívalo jen při denním odchytu. Ryby se vrší lovily ručně tak, že rybář pokládal koš postupně místo vedle místa a v prostoru koše hledal rukama, zda je v něm ryba. Čeřeň byla čtvercová síť napjatá v rozích na křížem spojené dřevěné oblouky prutů napojených na držadlo sloužící k vyzvedávání sítě z vody. Sledujeme-li provozování rybářství v Rakvičích ukazuje se, že největší prosperita rybářství byla v 18. století a trvala do první poloviny 19. století. Na jaře v roce 1835 se začalo vypouštět brumovické jezero, aby byla získána orná půda. Také pod kobylicím a Trkmanském rybníku se začalo již v květnu tohoto roku vykopávat koryto, kterým měla odtékat voda z brumovického jezera. Voda, kterou byl po léta zásobován rakvičský rybník Zárybnický přestala do něho plynout. To byl počátek konce výnosného rybářství rakvičské obce. Voda se sice objevovala, zejména po velkých lijácích, ale široký příkop byl vybudován až k řece Dyji kam valnou část vody odváděl. Bažiny však zarůstaly palachem a rybaření tu skončilo. Přesunulo se do Jezer, Pod panskou loučkou, do Trníčku a Kajlova jezera. Ostatní vody, povětšinou mrtvá ramena Dyje nebyla hájena, takže v nich bylo provozováno rybářské pytláčení. Zrušení roboty v roce 1848 a tím spojené povinnosti a úkoly jakož práce spojené vypořádáním po zrušení roboty, pruskorakouská válka, cholera a velký výkup pro stavbu vedly k tomu, že obec rybářství, stejně jako honitbu dala do pronájmu. V roce 1861 měla obec z pronájmu vod příjem 555 zlatých. Také přechod od trojpolního hospodaření k novým formám zemědělské výroby, např. zavádění průmyslových plodin, vinařství apod. nechalo rybaření na okraji zájmu obce i Rakvičanů. Sdružovali se jen ti, kteří měli o rybaření zájem a najímali si společně rybníky a jezera, na nichž prováděli chov ryb a jejich odchyt nebo výlov.

Rybářství bylo ve druhé polovině 19. století a na počátku 20. století provozována na nově vzniklých rybnících jako byl Malý a Velký šutrák, které vznikly těžbou šterkopísku a Jezera a Pod panskou lůčkou. Na těchto vodách byl systematicky prováděn chov ryb a jejich výlov. V ostatních vodách byly loveny ryby, které tam zůstaly po té, kdy opadla voda po "vylití Dyje". A zejména v těchto vodách byly ryby loveny vršemi, po rakvičsky řečeno byly chytány do košů. I. světová válka přerušila organizované rybaření a rybářství. To opět ožilo po jejím skončení.

Kdybyste procházeli kronikářské zápisy naší obce po vzniku Československé republiky nenajdete žádný zázpis o rybníčním hospodářství v Rakvičích. V té době jsou v kronice zapsány jako stojaté vody Trníček široký a úzký, Zbrodek, Pod panskou lůčkou, Jezera, Kutnar, Holinková, Gejl a voda v Rybníčkách. Ale údaje z rybářství nejsou. Je to důkaz toho, že rybářství stálo na okraji zájmu Rakvičanů. Nemělo pro ně žádný ekonomický význam. Rybaření pěstoval jen malý okruh osob, které se dobrovolně sdružily a braly to spíše jako zábavu.

JUDr. Hubert Režný

SLOVÁCKÝ NEBE

Já vám řeknu, že úplně všeci, co se na Slovácku narodili, nebo se sem dostěhovali, do nebe nepůjdú, to je jistá věc. Aby tam byli dobří mezi špatnými to by tam nedělalo dobrotu, to by bylo jak tady na zemi, to by nebylo žádný nebe, proto to musí být tak, že se tam dostanú enóm lidi poctivý, tí co dobrý víno dělajú, pit ho umijú, pánu Bohu ke slávě sklínku zvedajú, nejsú hádavy, pomlúvační, chamtivý, co sú rádi na světě, lehko se s lidma srovnajú, přírody si vážijú a práce a umění druhých, dobrý jídlo mají rádi, slovem umijú potěšit, veselit se a nikemu nezávidět.

Ten, kdo to všechno, jakž takž dodrží, ten do toho Slováckého nebe jistě půjde a tam potom bude pro každého enóm samí potěšení, radosti, zábavy, bude tam klid a žádný starosti, každéj bude mít všechno na co si zpomené, všeci se budú mít rádi, bude tam taky hora Pálava a bude celá z voňavého marcipánu, okolo ní se budú pořad zeleňat vinohrady, kerý se nemusijú kopat, stříhat, stříkat a budú pořad rodit a pořad bude burčák a z jedné strany Pálavy budú sklepy oblakama kvelbený, v nich budú poletovat andělíci z bečky na bečku a budú nalívat červený víno všeckých druhů a chuti a z druhé strany Pálavy budú zas sklepy kde se zas bude nalívat bílý víno všeckých značek co kdy se na světě vyrobily, ve sklepech budú hrát cimbálový muziky a venku, kde budú stát stánky s pečeným masem, ovarem, jelitama a jitrnicama, přesbuřtem a gulášama všeckých druhů, k tanci a poslechu tam budú vyhrávat dechový muziky, okolo budú stát udírny nad kerýma budú poletovat mladý prasátka s křídýlkama a budú se sama do tech udíren zavěšovat.

Na stříbrných podnosech se budou podávat jatýrka z vykrmených kačen a husí, voňavý pomazánky a roznášet se budou plný talíře teplých řízků, kde se kdo vrtne, všady budou plný hrnce čerstvých škvarků a kopy dyňových jader. V řece Dyji nepoteče voda, ale meruňkovice nebo broskvovica, v řece Moravě zasej slivovica, tancovat se bude celej Boží deň a tanečníci se budou osvěžovat v rybnících, kerý budou plný piva, v každým rybniku bude iná značka, a aby byl aj každej rybář spokojenej, tož v tech rybnících si može nachytat zaviňáčů, uzeňáčů, smažených kaprů, plněných lososů, pstruhů na pivě udělaných, kolik enom každej sní.

Všady bude plno ořechových, makových, trnkových, tvarohových koláčů, šmetrdólů, věnečků s moc dobrým krémem, bábovek a štrůdlů z těsta jak pavučinka jemného. Všady budou zavedený vodovody, ale né proto, aby se nekdo umíval, protože kde se nepracuje, tam se žádnéj nezašpiní, ale .fungovat to bude a z kohůtků poteče káva, čaj, kakao, čokoláda, lemonádka, zkrádka všecko podle chuti.

Tí, co tam dondů staří, zasej budú mládí, aby si každej mohl pěkně užívat a tabák tam bude taky, ale kúřit se bude enom z fajky, tak jak si vykuřuje svatej Petr a taky se tam sejdu, tí, co se znali na zemi, děti najdu rodiče, jejich rodiče zasej svoje rodiče a všeci budú spokojeni a budú se dívat svrchu na ten Boží svět a sledovat jak si tam vedú tí, co tam ostáli.

Na koncertě

Byl, jsem se ženou v Břeclavi na koncertě, kde také vystupovala taneční skupina Břeclavánek a moc se líbil. Kluci a děvčata tancovali s chutí a bylo vidět, že museli cvičit a zkoušet hodně hodin aby dosáhli takové úrovně jakou předvedli. Jak jsem tam tak seděl a díval se, trochu mě mrzelo, že mé mládí je pryč, že se ty krásné bezstarostné roky už nevrátí. Vůbec jsem nezáviděl jejich možnosti o kterých se nám ani nesnilo, ale to, že už se nemůžu vrátit do dob teplákových souprav a "komisňáků", zase by stačil balon napěchovaný starými hadrami, zase by se stavěly vory na "lúkách" když se rozléla řeka Dyje. Zase by jsme na Luži stavěli vojsko pro boj s dolním koncem, stříleli z "gumovice" a hráli kuličky u Sokolovni a u transformátoru, ohřívali svá promodralá těla po koupeli v Šutráku na plechové střeše "žentúru", hráli na "pikulu", na "zlodějí", dokazovali jeden druhému kdo má baterku která dosvítí až na věžní hodiny nebo až na křížek, učili se vyvolávat filmi a fotografie, sestavovat "kristalku", chodit na ryby s "lískovkou" a obyčejným špendlíkem na konci konopné nití, bruslit na Trníčku s bruslemi na klíček, hokejku samorostku a místo puku kus kamene a sednout si doma v kuchyni promrzlí a unavený k rozehřátým kamnům a pít teplý šípkový čaj. Taky sedět v první řadě v sokolovni při promítání kin Pád Berlína, Pět Sulivanů, Mlha kryje nepřítel a zapojovat se do bojů při útoku kozáků. Hráť zase "blešku" a "hlavičkovou", stavět bunkry u "Fraumílu", jezdit na saních od Řezáčovoho a sjíždět "Eletron".

A tak všechny zážitky z mládí defilovaly v mé mysli a v tu chvíli mě bylo smutno a teskno. Nechtěl bych to co mají mladí lidé dnes, jen bych se chtěl vrátit přesně do té doby, ve které mé mládí probíhalo a prožít je s těmi kluky s kterými jsem je prožíval. Když velký potlesk ukončil toto pěkné představení a pomalu jsme opouštěli budovu, žena se mně venku zeptala. "Proč nemluvíš? Tobě se to nelíbilo?" A já se nepřiznal čím se mně zabývala moje mysl po čas vystoupení mladých lidí. Tak si myslím, že všechny tyto návraty k mládí podmiňuje nejen věk, ale hlavně vánoční atmosféra. Ta nás nutí se zastavit, zavzpomínat na to pěkné co jsme prožili ve svém životě, na to krásné, třeba na mládí.

ZIMNÍ SEN

Louka je jako plátnem přikryta
když na ni napadal sníh.
Zima objednala si balík vloček,
sváteční ubrus ušila z nich.

I stromy oděla do bílého hávu
jak nevěsty, co mají svatbu mít.
Větve se tíhou kloní k zemi,
jako by se měly ulomit.

Pod bílým sněhovým závojem
je marné o jaru snít.
Všude kolem je teskné ticho,
v přírodě panuje zimní klid.

Jen vítr ze stromů sníh setřásá,
jež sype se na bíle pokrytou zem.
Je tajemná ta zimní krása.
Příroda spí. Přejeme jí bílý sen.

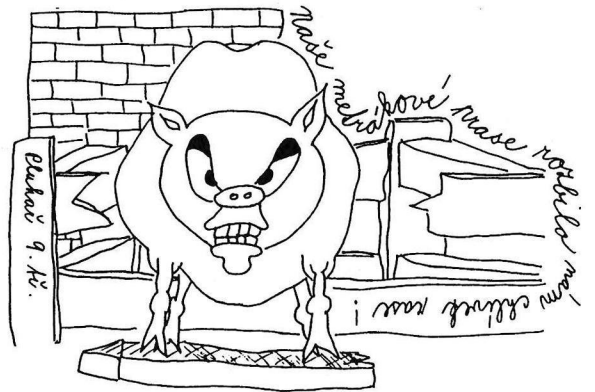
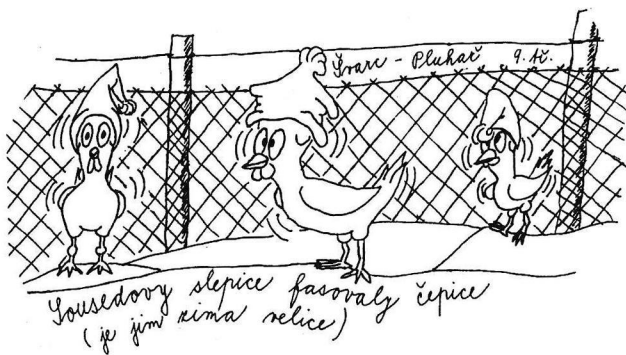

Darmovzalová

"Zabýjí se rozedil mexi rvanou?
Ma' obě nohy stejné,
Kvalitě pak pranou!"
(Kamčiček)

ANEŽ JAK JSME DĚLALI LEPORELA

Rybaři v Rakvicích

Velmi příznivé podmínky jsou v okolí Rakvic pro výskyt ryb. Hustá síť jezer, tůní, odvodňovacích kanálů a příkopů "járků" se při jamách, nebo letních velkých vodách často stávala jedním velkým jezerem, v němž ryby nacházely příznivé podmínky pro rozmnožování.

Vodohospodářské úpravy narušily harmonický ráz krajiny. Napřímením a ohrazováním řeky Dyje došlo k zahloubení koryta a poklesu hladiny spodní vody. Následovalo samovolné vysychání mokřadů, hlavně však přeměny rozsáhlých luk v pole. Vybudováním soustavy Novomlýnských nádrží zmizelo unikátní bohatství pestré mozaiky různých typů makřadů a křovinných pásů oddělující jednotlivá pole. Výsledkem je monotónní zemědělská krajina otevřená větrům.

K prvnímu založení rybářské organizace v Rakvicích došlo v roce 1943, kdy 10 rybářů lovících v tu dobu do čeřenu a měchu /místní výraz pro vězence/ založilo spolek s názvem "KUTNAR". Jeho prvním předsedou byl Cyril Průdek a jeho bratr Drahoš dělal hospodáře. Spolek neměl dlouhého trvání a zanikl.

K založení druhé organizace došlo po osvobození, kdy byl ustanoven spolek "RAKVICE". Tento zabral vody katastru obcí Přítluky, Zaječí, Nové Mlýny, Nejdek, Bulhary a Lednice. Naši předchůdci neměli velký zájem o řeku a proto Dyje byla přidělena zkušenému a tu dobu mocnému spolku Jiřího Mahena z Brna.

Zarybňování zajišťovaly pravidelné záplavy, přesto tato organizace uskutečnila první násadu kapra, kterou přivezl pan Kocourek z Telče.

Mocná a vlivná organizace rybářů z Brna si začala dělat nároky na vody v záplavové oblasti řeky Dyje, dobře si vědoma krás a bohatství těchto vod. Rakvičtí časem diplomatickému nátlaku ustoupili a ve sklepě u Drahoše Průdka došlo ke sloučení organizace. V Rakvicích byla utvořena místní skupina. Brněnská organizace využívala svých možností a spojovala se s dalšími organizacemi, až vznikla mohutná organizace Brno 11.

V tuto dobu dělal předsedu Hubert Vajbar, hospodáře Drahoš Průdek a jednatele pan Rozínek. V tuto dobu mladým rybářům utvřely v paměti hlavně podoby a jména porybných, na které dodnes v dobrém vzpomínají. Jednalo se o Karla Pohla, Václava Havla, Antonína Rejentika a Tonda Chrástka.

V roce 1966 přišli do výboru mladší členové organizace, a to Peš Stanislav, Vajbar Bořivoj, Hycl Jan, Žďárský Jaroslav, Průdek Stanislav, Průdek Břetislav, Grégr Milan a bratři Švarcové. Omlazení výboru udělalo své, stmelil se kolektiv a rybáři začali být nejaktivnější organizací v Rakvicích. Navázalo se na pořádání rybářských plesů a rybářské závody v Rakvicích byly známé v celém kraji. Čím více rostla činnost místní skupiny, tím silnější byla

touha na vytvoření vlastní samostatné organizace a odtržení od mateřské organizace Brno 11, která měla v tu dobu již 3000 členů. Přes velkou snahu se to nepodařilo a teprve po rozpadu brněnské organizace byli Rakvice spolu s Hustopečemi sloučeny do místní organizace v Podivíně.

Pro trvale nedobré vztahy v místní organizaci Podivín jsme se rozhodli vystoupit z této organizace a založit samostatnou organizaci Rakvice. Tento záměr byl schválen krajským výborem Moravského rybářského svazu v Brně a dne 10.2.1991 na ustavující schůzi byla ustanovena Místní organizace Moravského rybářského svazu Rakvice. Slučuje 4 místní skupiny a to Rakvice, Přítluky, Bulhary a Zaječí.

Všechny funkce v této organizaci jsou čestné, pouze účetní je placena v rámci dohody o pracovní činnosti. Rybářská organizace hospodaří na rybářských revírech označených "Dyje 4B, 4C" o celkové rozloze 87 hektarů vodní plochy.

Naše místní skupina je počtem členů největší skupinou a vykazuje prudký nárůst členů. Jestliže při založení organizace v roce 1991 jsme měli v Rakvicích 240 dospělých členů, ke konci letošního roku máme 480 členů z Rakvic, Velkých Pavlovic, Kobyli, Bořetic a dalších měst a obcí celé ČR. Tento stoprocentní nárůst počtu členů samozřejmě pozitivně ovlivnil naše peněžní příjmy a tím i prostředky na zarybňování našich vod. Ve spolupráci s obecním úřadem bylo vysazeno ve šterkovně Trávníky 5q amura. Jedná se o býložravou rybu, která by měla působit jako "ekologická sekačka" a požíráním rákosu přispět k zachování a rozšíření budované pláže na uvedené vodní ploše. V roce 1995 zde došlo také v vysazení 50 ks dnes již v našich vodách vzácného raka.

Naše činnost není pouze úzce zájmová pro své členy. Po několikaleté odmlce bylo přistoupeno k pořádání rybářského plesu. Tento se nám velmi vydařil ale zásluhu na tom mají i občané, kteří nejsou členy naší organizace. Jedná se o tzv. sponzory, bez kterých si v dnešní době nedovedeme představit pořádání sportovních a kulturních akcí. Samozřejmě nemůžeme opomět organizace působící v Rakvicích, Přítlukách a blízkém regionu. Tito nám přispívají různými dary, peněžními částkami a jinými formami pomáhají úspěšně zvládnout námi pořádané akce. Tyto sponzory naopak zase v letních měsících zveme na přátelské setkání u Kamenského šutraku, kde se rozní sele, čepuje vychlazené pivo a sponzoři zkusí rybářské štěstí v rybolovu. Mnozí z pozvaných sponzorů, kteří si při této příležitosti vlastnoručně vytáhli svého prvního kapra, přišli na chuť rybařině a jsou již našimi novými členy, nebo alespoň adepty na budoucí členství.

Bez nadsázky se dá říci, že příroda a vody v rakvicím katastru jsou velmi atraktivní, což oceňují naši členové i hosté z celé republiky. Pro správného rybáře se nejedná pouze o snahu za každou cenu ulovit rybu, ale i o vychutnání dojmu z okolní přírody. Když si rybář sedne s pruťy u Jezer, Květné, Nového jezera, nebo dalších vod, tak nemůže být zklamán ani když ryby neberou - je plný zážitků z té krásy kolem. Jen nás velmi mrzí, jak se někteří spoluobčané chovají a přírodu si pletou se smetištěm. Někdy se ani nechce věřit co všechno jsou schopni schovat pod vodní hladinu. V ochraně přírody by nám rybářům měli pomáhat všichni, kterým záleží na tom, aby se krása naší přírody zachovala i pro naše potomky.

K dobrému vztahu k přírodě se snažíme vést i školní mládež. V rybářském kroužku mládeže je evidováno zhruba 100 nezletilců. V červnu každoročně pořádáme pro tyto mladé rybáře závody s pohoštěním. Pro ty nejlepší je připravena spousta různých cen. Většinou se těchto závodů účastní jako diváci i rodiče dětí, kteří úspěch či neúspěch svých ratolestí prožívají více než mladí rybáři.

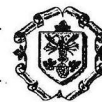
Věříme, že naše péče o mládež má svůj velký vliv i na budoucí chování našich občanů a pokud se v dospělosti raději posadí u vody než v hospodě, tak jsme svého cíle dosáhli.

Závěrem bychom chtěli popřát všem občanům klidné a příjemné adventní období, mnoho zdraví a úspěchů v roce 1997 a věříme, že se sejdeme spolu s dechovou hudbou Charvatčanka dne 15. února 1997 na rybářském plese v Sokolovně u Sindlů.

Petrův zdar.

JUDr. Jiří Holly - předseda místní skupiny Rakvic
Stanislav Průdek - jednatel

MOTTO: "Rybařina je krásná. My rybáři, to všichni víme. Je bohublá, protože náš Pán nám čas, který na ni prožijeme, nezapočítává do celkové doby života.

ZDRAVOTNĚ POSTIŽENÍ si dovedou vážit života

Ačkoliv se o tom na veřejnosti příliš neví, patří k nejcilejším organizacím v Rakvicích Svaz zdravotně postižených. A patří také k těm nejpočetnějším i když k tomuto faktu je nutné dodat slůvko - bohužel. Každopádně však tato skupina našich spoluobčanů dokazuje starou pravdu o tom, že nejvíce si člověk považuje toho, co ztrácí či nemá. A o zdraví to přeci platí dvojnásob ...

Základní organizace SZP má v současné době 75 členů, a to jak z Rakvic, tak v menším počtu i z Přítluk a ze Zaječí. Z toho jsou čtyři členové odkázáni na invalidní vozík a pět jejich v dětském věku. Devítičlenný výbor se za předsednictví paní Ludmily Janouškové schází jedenkrát měsíčně. Připravuje program i pomoc pro svoje členy a dvakrát za rok svolává členskou schůzi, vždy spojenou se zajímavým pořadem k určité příležitosti, jakou je třeba mikulášská nadílka, ostatkové zvyky apod. K nejúspěšnějším a vlastně už tradičním akcím potom patří autobusové zájezdy na zajímavá místa, stejně jako táboračky či různé besedy a podobná setkání. Na tyto schůzky je členům, kteří mají potíže s pohybem, zajišťována doprava. Kromě těchto společných akcí se výbor ZO stará také o návštěvy svých nemocných členů, nezapomíná na gratulace a drobné dárky pro jubily a posílá blahopřání každému k narozeninám.

Dobrá a užitečná je i spolupráce s okresním výborem v Břeclavi, který jednak pomáhá metodicky, jednak nabízí další možnosti pro ZO i jednotlivé členy. Jde například o bezplatné právní poradenství, jež každou druhou středu v sídle OV poskytují JUDr. Navara a JUDr. Kakáč, o zajišťování týdenních rekondičních pobytů v Luhačovicích a třeba také o využití breclavského plaveckého bazénu, který je dvakrát týdně za minimální poplatek vyhrazen právě zdravotně postiženým občanům.

Toto vše se ale neobejde bez nezištné pomoci dalších institucí a jiných spolupracovníků. Chceme proto tímto způsobem poděkovat Obecnímu úřadu v Rakvicích za pochopení i za finanční příspěvek na úhradu zářijového zájezdu. Dále pak rakvickým myslivcům za dlouholetou ochotu při zapůjčování místnosti pro konání členských schůzí. A v neposlední řadě také manželům Průdkovým, kteří nám v současnosti zdarma umožňují činnost v kavárně Lusi.

Vážíme si lidské solidarity a každé pomoci, protože si umíme vážit člověka, života a zdraví. A v tom je nejenom smysl naší činnosti, ale též jakési poselství i přání ostatním spoluobčanům - vaňte si všeho dobrého, dokud není pozdě!

Výbor ZO SZP v Rakvicích

SOKOLOVNA JE ZASE OPRAVDU SOKOLSKÁ

Škoda přeškoda, že se dneska už jen málo velice ví o dlouhé, bohaté a slavné tradici rakvického Sokola. Pamětníků je málo, střední generaci zůstalo pár vzpomínek a mladí mají starosti i radosti úplně jiné. Tato významná kapitola za života naší obce si však určitě zaslouží nejenom víc zájmu a pozornosti, ale i objektivních informací. Věřme, že k tomu všemu v brzké době dojde, stejně jako k obnově sokolské činnosti, protože první /a hned velmi důležité/ kroky k tomu již byly udělány.

Nejde totiž o nic menšího, než o vlastnictví sokolovny a přilehlého areálu, tedy míst, která jsou již po desítky roků skutečným centrem společenského života v Rakvicích. Není možné teď postihnout celou problematiku kolem vlastnictví, využívání, financování či údržby tohoto majetku, a proto si připomeňme aspoň nejdůležitější fakta.

Sokolovnu včetně inventáře, ze kterého mimochodem prakticky už nic nezbylo, převzal v roce 1952 tehdejší ČSTV. Tělovýchovná jednota ale i dál nesla název „Sokol“ a, popravdě řečeno, dosáhla řady výborných výsledků, zejména v házené a košíkové, ale čas od času také v kopané, stolním tenisu a jiných. Ani sokolovna nezhálehala, zvláště po přístavbě jeviště, kdy byly svědkem mnoha pěkných ochotnických divadelních představení. A byla i kinosálem, hostitelkou skvělých plesů a dějištěm hodů, silvestrovských zábav, schůzí, tréninků, nácviků a dalších akcí. Tělovýchovná a sportovní činnost se z ní postupně vytrácela, a to hlavně po rozsáhlé rekonstrukci, jež největším dílem dovovalo místní JZD, ale také pomáhala většina Rakvičanů. Současné využívání a udržování sokolovny a jejího areálu ať laskavě posoudí každý čtenář sám.

Časy se však změnily a přinesly s sebou i obnovu činnosti původního Sokola, přesněji řečeno - České obce sokolské. V Rakvicích se ustavil pětičlenný přípravný výbor /za předsednictví pana Oldřicha Krůzy/ a po splnění patřičných náležitostí byla dne 17.3. 1995 oficiálně zaregistrována Tělocvičná jednota Sokol Rakvice, součást Slovácké župy se sídlem v Hodoníně. Na základě dohody mezi ČSTV a ČOS potom i zde došlo k celé řadě jednání a jiného složitého vyřizování, až bylo k datu 4.11. 1996 vydáno právně závazné rozhodnutí o navrácení sokolovny a celého areálu původnímu majiteli - obnovené TJ Sokol Rakvice. Na řádně obesané předání tohoto majetku dne 26. listopadu se však nikdo z pozvaných zástupců ČSTV nedostavil. Přesněji řečeno přišel a zároveň se omluvil jenom pan J. Cvrček, který se totiž funkce předsedy Tělovýchovné jednoty už asi před osmi lety vzdal, i když papírově je někde vedený zřejmě dodnes. I to svědčí o mnohém, nicméně patovou situaci to nevyřeší. Jestliže se přístup funkcionářů zastupujících ČSTV nezmění, bude asi následovat soudní vydání majetku se všemi kroky a následky, které s tím souvisejí.

Pravda, ani potom nebude starostem konec, spíše to vypadá na jejich začátek. Netřeba totiž zakrývat, že vzhledem k velikosti i k významu sokolského majetku pro obec bude čekat hromada práce spojené s jeho využíváním, údržbou, zvelebováním i financováním. V dnešní době už Sokol sotva dosáhne své bývalé síly, takže počátečních problémů se dá čekat více než dost. Na druhé straně má současný výbor dostatek námětů i reálných možností, jak novou situaci čestně a úspěšně zvládnout. Bez vás, vážení spoluobčané, kteří si vážíte dobrých tradic a uznáváte pořádek, se to však v žádném případě neobejde. Co na to tedy říkáte?

Výbor TJ Sokol Rakvice

Myslivecké sdružení Rakvice informuje

Rakvičtí myslivci jsou organizováni v rámci Mysliveckého sdružení, které je samostatným právním subjektem registrovaným Ministerstvem vnitra ČR. Zaregistrováno bylo dle platného zákona č. 83/1990 Sb. dne 26. února 1993, kdy byly také registrovány stanovy samostatného sdružení. Vrcholovým orgánem je členská schůze sdružení. Okresní myslivecký spolek a Česká myslivecká jednota nejsou MS Rakvice nikterak právně nadřizeny. Jedná se o organizaci, které metodicky s MS Rakvice spolupracují a zabezpečují některé služby za úplatu pro MS jako např. pojištění myslivců, organizace vzdělávacích akcí atd.

Myslivecké sdružení vyvíjí činnost na základě platných zákonů ČR a předpisů Ministerstva zemědělství do jehož resortu myslivecká činnost náleží. V okrese jí řídí referát životního prostředí Břeclav.

Myslivecké sdružení Rakvice má v současné době zapsáno 45 plnoprávných členů a 5 myslivců hostů (jedná se o mladé myslivce z Rakvice ucházejících se o členství ve sdružení). Členská schůze sdružení dne 11.2.1996 zvolila 7 členný výbor a 3 člennou kontrolní komisi. Majetek sdružení dle výkazů činí 144 627,-Kč. Tento je převážně tvořen mysliveckou klubovnou jejím vnitřním zařízením, dále skladem na zvěř umístěným v areálu ZD Rakvice a dalším majetkem v honitbě.

Myslivecká klubovna je vybudována přestavbou bývalé kolny na dvoře Sokolovny. Na přístavbu kolny a její užívání je uzavřena platná nájemní smlouva na dobu 30 let od data podpisu - od 21.1.1971.

Tato smlouva je podepsána zástupci TJ Sokol Rakvice a Mysliveckého sdružení Rakvice a je stvrzena tehdejším Místním národním výborem Rakvice. Platnost smlouvy tedy končí v roce 2001. Dle smlouvy veškeré vložené investice do klubovny, tj. zařízení klubovny, zůstává vlastnictvím MS Rakvice a TJ Sokol si nebude klást na ně nárok.

Uvedená klubovna je v současnosti plně plynofikována a je využívána pro činnost sdružení a dále je pronajímána za úplatu pro soukromé a společenské akce veřejnosti.

Rakvičtí myslivci nevykonávají jen činnost pro svou zábavu a osobní prospěch, neloví jen zvěř, ale také o zvěř pečují, snaží se zlepšovat její přírodní podmínky. Pečují také o udržení a zlepšování ekologické rovnováhy v přírodě.

V rámci kulturních akcí udržují myslivecké tradice. Rozvíjí také mysliveckou kynologii. Každý člen má za úkol plnit povinnosti vyplývající ze strany sdružení. Svou mysliveckou činnost MS Rakvice provozuje v honitbě Rakvice, kterou má pronajatou od honebního společenství Rakvice.

Toto společenství je tvořeno vlastníky honebních pozemků. Navenek je toto honební společenstvo zastupováno výborem, tvořeným p. Kamenským Milošem, Horáčkem Klementem, Hegerem Cyrilem, Lukešem Janem a členem byl také Horáček Milan.

Rakvičtí myslivci jsou organizováni v rámci Mysliveckého sdružení, které je samostatným právním subjektem registrovaným Ministerstvem vnitra ČR. Zaregistrováno bylo dle platného zákona č. 83/1990 Sb. dne 26. února 1993, kdy byly také registrovány stanovy samostatného sdružení. Vrcholovým orgánem je členská schůze sdružení. Okresní myslivecký spolek a Česká myslivecká jednota nejsou MS Rakvice nikterak právně nadřizeny. Jedná se o organizaci, které metodicky s MS Rakvice spolupracují a zabezpečují některé služby za úplatu pro MS jako např. pojištění myslivců, organizace vzdělávacích akcí atd.

Výměra honitby je 1 924,8 ha. Na zastavěných pozemcích není právo myslivosti povoleno a tyto jsou z honitby vyjmuty.

Dnešní činnost sdružení navazuje na činnost rakvičtích myslivců až z první republiky. Myslivci byli vždy aktivní i ve společenské práci.

Mnozí členové pracovali jako poslanci bývalého národního výboru Rakvice. (p. Janoušek Josef - předseda, poslanci Horáček Kl. ing. Veslý M., Heger C. a Richter Lad.).

Dnes má MS členy v zastupitelstvu. Jsou jimi: MVDr. Janoušek Vl. a ing. Bouma Jiří.

Kmenové stavy lovné zvěře jsou :100 ks srnčí zvěře,480 ks zajíců,405 ks bažantů, dále se v honitbě loví černá zvěř, divoké kachny, husy, králíci a holubi. Členy sdružení je lovena veškerá škodná zvěř.

V poslední době v rakvičtí honitbě velké škody způsobuje pytláčení neznámými osobami. V okrajových částech honitby jsou jimi decimovány stavy srnčí zvěře.

S uvedenou trestnou činností se nemohou myslivci sami vypořádat. Obracíme se proto na veřejnost se žádostí o spolupráci při zjišťování pytláků. Své poznatky oznamte kterémukoliv myslivci. Dále myslivci upozorňují na výskyt pytláčících psů, kteří hlavně v jarním období škodí na mladé užitkové zvěři. Pokud budou tito psi zjištěni budou odstřeleni jako škodná.

Orgány MS Rakvice:

výbor: ing. Nečas Tomáš - předseda

Průdek Miloš - myslivecký hospodář

Klima Zdeněk - jednatel

Horáček Klement - pokladník

MVDr. Janoušek Vladimír - člen výboru

Herzán Josef - člen výboru

Horáček Tomáš - člen výboru

kontrolní komise: Heger Cyril

Janošek František

Ing. Bouma Jiří

Myslivecký hospodář a místopřísežná stráž (hajný) má právo kontrolovat každého občana v honitbě. (pověření okresního úřadu).

Hajnými jsou: MVDr. Janoušek Vladimír

Horáček Tomáš

Herzán Josef

Průdek Věroslav

Plány - do budoucna chtějí myslivci svou činnost zaměřit na následující oblasti:

Myslivecká činnost - péče o zvěř, přikrmování, polodivoký odchov kachen

Kulturní činnost - pořádání posledních lečí, mysliveckých plesů

Kynologická činnost - chov lovecky upotřebitelných psů

Sťeplecká činnost - zabezpečení kontrolních sťepleb a mysliveckých dnů

Ekologická činnost - výsadba zeleně a její údržba

Dne 30.listopadu na "Poslední lečí" v Rakvicích myslivci pasovali 7 mladých myslivců. To je dokladem toho, že starší generace myslivců má své nástupce.

Členové Mysliveckého sdružení Rakvice přejí všem spoluobčanům hodně zdraví, spokojenosti a pohody v roce 1997.

Výbor MS Rakvice

Sbor dobrovolných hasičů

Vážení spoluobčané, uplynula již poměrně dlouhá doba kdy došlo v našem státě k velkým změnám a stále dochází.

Tak jako všechny organizace a spolky prodělávaly a prodělávají menší či větší krizi, nebo dokonce zanikají, tak také náš sbor se potýká s různými problémy. K dnešnímu dni má sbor dobrovolných hasičů /SDH/ v Rakvicích 26 mužů a 6 žen a 15 mladých hasičů /MH/.

Dá se říci, že zlepšení činnosti našeho sboru nastalo již v roce 1994 a zdá se že se stále lepší, ať je to práce s dětmi nebo stálé zapojení družstva mužů do soutěží a to pod vedením p. Ludvíka Filípka. Muži jsou zapojeni do soutěží celého okresu Břeclav /Grand-Prix/ a zúčastňují se většiny soutěží, kde dosahují čelních umístění a jsou držiteli několika pohárů.

Pod vedením p. Margity Malinové pracuje kolektiv MH. Po různých změnách se kolektiv ustálil a děti začaly zářivě, čemu se naučily. Zúčastnily se několika soutěží celostátní hry Plamen, pohárové soutěže a jiných závodů, kde dosahovaly čelních umístění. Poslední soutěží v tomto roce byl závod požárníkové všestrannosti, kde ve své kategorii /mladší/ skončili na I. místě. Poděkování patří těm rodičům, kteří své děti v této činnosti podporují a také aktivně pomáhají.

V loňském roce se nám podařilo uskutečnit, dlouho připravovaný první ročník pohárové soutěže "Memorial Jana Poláška", která byla zařazena do celookresních soutěží. Tato soutěž získává na popularitě a navštěvuje ji stále více soutěžících družstev. V letošním roce jsme po dlouholeté přestávce obnovili tradici hasičských plesů a obohatili tak kulturní vyžití v naší obci a věříme že ke spokojenosti Vás všech. Současně Vás tímto zveme na Hasičský ples v r. 1997

Jistě jste všichni slyšeli v hromadných sdělovacích prostředcích o činnosti Hasičské vzájemné pojišťovny /HVP/, která zahájila svoji činnost. Pojištění u HVP nabízí dobré pojistné podmínky, kdo má o toto pojištění zájem může se informovat u p. Konečného, Nádražní 585.

Vážení spoluobčané, blíží se konec roku 1996 a můžeme konstatovat, že u nás v obci, díky plynofikaci a dobrému přístupu k dodržování základních předpisů Vás všech, nebyl zaznamenán žádný požár. Proto Vás prosíme a upozorňujeme, že toto období domácích porážek, Vánoc a Nového roku je kritické. Dávejte pozor na provizorně instalované kotle, kouřovody, rozmrazování vody otevřeným ohněm, pozor na děti se zápalkami, prskavkami, svíčkami na stromcích.

V neposlední řadě hrozí nebezpečí nechvalně známých dělobuchů, rachejtlí a jinak po domácky vyrobených výbušnin, které způsobují nejen mnoho požárů, ale i újmu na zdraví. Věříme, že naše dobře míněné rady přijmete a budete se jimi řídit.

Závěrem Vám všem chceme poděkovat a popřát příjemné prožití vánočních svátků, bohatého Ježíška a všechno nejlepší do Nového roku 1997.

Konečný Jaroslav, velitel SDH

Liga na ochranu zvířat

S nastávajícími vánočními svátky, svátky klidu, porozumění a hojnosti si dovoluji znovu připomenout, že mezi námi žijí tvorové, kteří jsou na nás lidech přímo závislí.

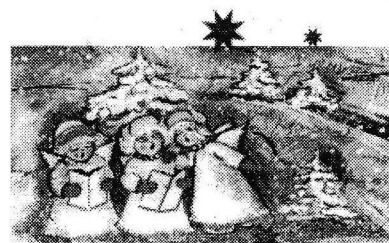
Jak byla veřejnosti již informována, manželé Nunvářovi již delší dobu provozují útulek pro opuštěná zvířata v obci Bulhary. Jelikož byl stávající útulek nedostačující a situaci bylo nutno v rámci regionu řešit, dokončuje se stavba nového útulku, rovněž v obci Bulhary, jehož investorem je Okresní úřad Břeclav, který Liga na ochranu zvířat pomohl a vyhověl žádosti o pomoc.

Nový útulek svou kapacitou vyřeší naléhavé případy umístění volně pobíhajících a opuštěných psů a koček. V souvislosti s tímto, je však nutné zajistit jejich odborný a bezpečný odchyt a odvoz.

Tuto situaci se Liga na ochranu zvířat rozhodla řešit tím, že hodlá zakoupit dodávkový automobil, který by sloužil nejen k předmětné službě, a rovněž by byl využit jako vozidlo zásobovací pro již zmíněný útulek.

Závěrem si dovoluji opětovně požádat o jakoukoliv finanční pomoc, která bude sloužit k zakoupení vozidla. Chci vás ubezpečit, že poskytnuté dary budou zveřejněny, dárcům bude rovněž na základě jejich žádosti vystaveno potvrzení o převzetí sloužící pro odpočet daně.

Předem děkuji všem dárcům a přeji krásné, klidné prožití vánočních svátků a vše dobré v Novém roce 1997.

Naši jubilanti

Blahopřejeme všem spoluobčanům, kteří oslavili 80 a více let.

- 80 let** Hajda Stanislav
Hrdina Tomáš
Suchyřová Barbora
- 81 let** Veselá Marie
Rampáčková Marie
Charvátová Ludmila
Polínková Ludmila
Kociánová Marie
Cabal Karel
Stodůlka František
Koukalová Anežka
- 82 let** Hrdinová Krista
Herzánová Františka
Hřibová Josefa
Kamenská Františka
Jílková Františka
Průdek František
Průdek Jaroslav
Rampáček Jaroslav
- 83 let** Blažek Karel
Burianová Adéla
Foukalová Marie
Kamenská Marie
Kamenský Miloslav
Minaříková Vlasta
Veverková Olga
- 84 let** Hajdová Františka
Hrdinová Hedvika
- 85 let** Malinová Marie
Průdková Žofie
Kamenská Cecílie
Richter Ladislav
Nečas Antonín
Vajbarová Adéla
- 86 let** Bednaříková Božena
Hanáčková Markéta
Nečasová Marie
Pohanková Růžena
Ferbar Antonín
- 87 let** Průdková Anežka
JUDr. Režný Hubert
Režná Eva
- 88 let** Lukeš Jan
- 89 let** Filípková Božena
Roubíčková Růžena
- 90 let** Filípek Ferdinand
Peš Josef
Horáčková Růžena

- 91 let** Straková Marta
Makučová Božena
Jáchymková Helena
Ničová Marie
Hrdinová Marie
Průdková Juliana
- 92 let** Heraufová Božena
- 93 let** Minaříková Filomena
Nečasová Marie
Rozsypalová Marie
- 94 let** nejstarší občanka naší obce
Řihová Bohumila

Společenská kronika

Na společnou životní cestu nastoupili :

Frybert Libor - Zajdlíková Erika (Přítluky)
Suchý Jiří - Pálková Jaroslava (Praha)
Kuba Miroslav - Hostinská Jarmila (Zaječí)

Šťastným manželským dvojicím blahopřejeme.

Narozené děti :

Robert Průdek, čp. 513
Veronika Janků, čp. 719
Ladislav Valoušek, čp. 463
Karel Stejskal, čp. 719
Marika Tesařová, čp. 206

Rodičům přejeme mnoho radostí z jejich dětí.

Blahopřání k jubileu

50 let společného života v listopadu oslavili manželé Helena a Josef Grégrovi manželé Růžena a Karel Nálezných

Redakční rada RZ manželům Grégrovým a manželům Nálezným co nejsrdečněji blahopřeje k jejich jubilejní zlaté svatbě.

Zemřeli :

Konečná Žofie, 78 let
Valoušek František, 70 let
Obhlídal Rostislav, 53 let

Odešli jako k ránu sen...